

Sygn. akt IX W 160/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: Stażysta Wojciech Sowul

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2017 r. sprawy

P. P.

s. W. i W. z domu P.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 11 grudnia 2016 r. około godz. 9:45 na drodze (...) w miejscowości S. gm. O. kierując pojazdem marki J. o nr rej. (...) nie zastosował się do ograniczenia prędkości określonego ustawą i przekroczył prędkość o 46 km/h jadąc z prędkością 96 km/h

- tj. za wykroczenie z art. 92a kw

ORZEKA:

I. **obwinionego P. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, iż nie zastosował się do ograniczenia prędkości określonego znakiem i za to z mocy art. 92a kw skazuje go na karę 300 (trzystu) złotych grzywny;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 30,- (trzydzieści) złotych.**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 11 grudnia 2016r., funkcjonariusze Komendy Powiatowej w N.: sierż. sztab. M. D. i asp. sztab. K. S. pełnili służbę patrolową na drodze krajowej nr (...) na odcinku W. - R.. Około godziny 09.45 w okolicach miejscowości S. prowadzili kontrolę statyczną i pomiar prędkości pojazdów urządzeniem laserowym o nazwie U. (...) -(...) nr (...) posiadającym ważne świadectwo legalizacji. Pomiar prędkości dotyczył kierowców poruszających się od W. w stronę G.. Radiowóz był usytuowany w odległości 170 metrów od zakończenia odcinka z ograniczeniem prędkości do 50km/h.

W tym czasie P. P. kierował samochodem marki J. o nr rej.(...). Gdy znajdował się w odległości 220 metrów od patrolu, wychodząc z łuku drogi w lewo znajdującego się na wzniesieniu, M. D. dokonał pomiaru prędkości jego pojazdu, która wyniosła 96 km/h.

W związku z przekroczeniem dopuszczalnej prędkości o 46 km/h policjanci zatrzymali obwinionego do kontroli drogowej. W trakcie czynności kontrolnych obwiniony odmówił przyjęcia mandatu karnego, mając wątpliwości co do prawidłowości pomiaru, pomimo okazania mu pomiaru prędkości i odległości.

(dowód: zeznania świadków - M. D.- k.27v, K. S. k. 28, notatka urzędowa k.1, świadectwo legalizacji k. 19, zdjęcia k. 26))

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż w tym dniu były trudne warunki atmosferyczne, padał deszcz, w momencie pomiaru jego pojazd znajdował się na pograniczu dwóch stref ograniczenia prędkości - 50km/h i 70km/h (faktycznie 90 km/h), na wzniesieniu i na łuku drogi. Nie był w stanie podać prędkości z jaką się poruszał, ale kwestionował prędkość jaką okazali mu funkcjonariusze Policji. Podniósł, iż policjant na oko ocenił czy znajduje się w strefie obowiązywania ograniczenia do 50 km/h, a dodatkowo pomiar był nieprawidłowy, bowiem jak wynika z jego wiedzy wiązka laserowa „potrafi podróżować”.

(wyjaśnienia obwinionego, k.27)

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, albowiem stoją w oczywistej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie i w ewidentny sposób zmierzają do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie.

Obwiniony nie przedstawił żadnego dowodu, który uzasadniałby twierdzenie, iż prędkość zmierzona przez funkcjonariusza nie była prędkością jego pojazdu lub została zmierzona w sposób nieprawidłowy. Nie są takim dowodem, niepotwierdzone naukowo wiadomości umieszczane w internecie.

Świadek M. D. zeznał, iż to on dokonywał pomiaru prędkości, opisał okoliczności jego wykonania. Świadek nie miał najmniejszych wątpliwości, iż urządzenie wycelował w pojazd obwinionego, pomiaru dokonał z odległości 220 m, a wynik pomiaru to 96 km/h. Świadek był pewien, iż pojazd obwinionego znajdował się w strefie obowiązywania ograniczenia prędkości do 50 km/h, bowiem wcześniej dokonali pomiaru do znaku kończącego tę strefę, która wynosiła 170 m. Podkreślił, iż widział pojazd w momencie pomiaru. Nie pamiętał dokładnie natężenia ruchu.

Świadek K. S. potwierdził dokonanie kontroli obwinionego w związku z przekroczeniem prędkości, jednak nie wypowiadał się na temat samego pomiaru, bowiem tylko asystował koledze przy samej kontroli. Stwierdził, iż natężenie ruchu było nieduże ze względu na dzień tygodnia – niedzielę.

Sąd dał wiarę zeznaniom wyżej wymienionych świadków bowiem są jasne i wzajemnie się uzupełniają. Należy zaznaczyć, funkcjonariusze Policji są dla obwinionego osobami całkowicie obcą, nie znają go, ani osobiście, ani z racji pełnionych obowiązków służbowych, stąd też nie mieli żadnego uzasadnionego interesu, by bezpodstawnie go obciążać. Wymienieni zeznawali na okoliczności związane wyłącznie ze służbą i z tego względu, nie wykazując osobistego zaangażowania w sprawę, nie byli osobiście zainteresowani wynikiem postępowania, co dodatkowo stanowi o ich obiektywizmie. Ponadto ich relacja znajduje pełne odzwierciedlenie w notatce urzędowej sporządzonej bezpośrednio po podjętej interwencji i notatkach służbowych. Sąd nie znalazł żadnego uzasadnionego powodu, dla którego wyżej opisani świadkowie mieliby zatrzymać obwinionego do kontroli drogowej w przypadku jego prawidłowej jazdy.

Dodatkowo zauważyć należy, że droga po której poruszał się obwiniony na tym odcinku przebiega po wyjściu z delikatnego łuku, po linii prostej, zatem widoczność dla funkcjonariusza dokonującego pomiaru był niczym nie ograniczona. Dodatkowo widoczność i pomiar ułatwiał fakt, iż pojazd obwinionego znajdował się na niewielkim wzniesieniu.

Urządzenie, którym dokonano przedmiotowego pomiaru jest bardzo precyzyjne, posiada celownik optyczny z powiększeniem, które pozwala na precyzyjne namierzenie kontrolowanego pojazdu, a jego zabezpieczenia uniemożliwiają praktycznie dokonanie pomiaru pojazdu, który przypadkowo znajdzie się w wiązce laserowej pomiaru (np. podczas wyprzedzania). Do dokonywania pomiaru wykorzystuje się wiązkę świetlną, nie fale radiowe, stąd też na działanie tego urządzenia nie mają wpływu pola elektromagnetyczne. Producent urządzenia gwarantuje, iż przyrząd monitoruje zarówno przebieg pomiaru, jak i pracę elementów wewnętrznych. W przypadku wykrycia błędu przyrząd wyświetla kod błędu zamiast wyniku pomiaru prędkości. W celu wykonania pomiaru prędkości za pomocą urządzenia (...) należy wycelować przyrząd w obszar tablicy rejestracyjnej i nacisnąć spust, brzęczenie o niskiej częstotliwości oznacza, iż przyrząd namierza cel. Następnie należy trzymać naciśnięty spust i cały czas celować w wybrany obszar do usłyszenia dźwięku – podwójny dźwięk o wysokiej częstotliwości oznacza, że pomiar został wykonany poprawnie, a pojedynczy o niskiej częstotliwości, że wystąpił błąd. Jeśli punkt celowniczy „zsunie się” z celu, wówczas przyrząd nie wykonuje pomiaru o zostaje wyświetlony komunikat o błędzie. Jeśli jakikolwiek obiekt przysłoni wiązkę promieniowania pomiędzy urządzeniem a pojazdem podczas trwania pomiaru, wówczas zostaje zgłoszony komunikat o błędzie. Przyrząd (...) jest przystosowany do pracy w zakresie temperatur pomiędzy -30 a + 6- stopni C.. Nie ma ograniczeń w stosowaniu w zależności od wilgotności powietrza.

Oczywistym jest, iż wiązka promieniowania laserowego przebiega po linii prostej, zaś pomiary są dokowane z pobocza, bądź na łuku drogi. Powoduje to powstanie kąta pomiędzy linią wiązki laserowej a linią ruchu pojazdu. Mamy tu do czynienia z tzw. efektem kosinusowym. Jeśli wyżej opisany kąt wynosi 0 stopni, zmierzona prędkość jest rzeczywistą prędkością pojazdu, zaś wraz ze wzrostem wartości kąta – prędkość zmierzona jest mniejsza od prędkości rzeczywistej (na urządzeniu wyświetlana jest prędkość korzystniejsza dla kierującego). I tak przykładowo dla prędkości 90 km/h, wartość zmierzona pod kątem 15 stopni będzie wynosiła 86,93 km/h, zaś przy kącie 45 stopni już tylko 63,64km/h. Stąd dokonujący pomiaru dokonują go pod jak najmniejszym kątem, by zmierzyć prędkość jak najbardziej zbliżoną do rzeczywistej.

Urządzenie (...) o nr fabrycznym (...), którym dokonywano pomiaru było sprawne, posiadało aktualną legalizację wystawioną w dniu 14.01.2016r., ważną do dnia 31.01.2017r. Urządzenie to zostało dopuszczone do używania, bowiem spełnia wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 17.02.2014r. w sprawie wymagań, którym powinny odpowiadać przyrządy do pomiaru prędkości w ruchu drogowym oraz szczegółowego zakresu badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli meteorologicznej tych przyrządów (DZ.U. z 6.03.2014r. poz 281).

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie pozostawia żadnych wątpliwości, że obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona zarzucanego mu wykroczenia określonego w art. 92a kw w zw. z § 31 ust 1 rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych.

Wymierzając obwinionemu karę, Sąd miał na uwadze okoliczności obciążające i łagodzące leżące po jego stronie. Obwiniony nie był karany za wykroczenia drogowe. (wydruk z (...) k. 13). W dniu 11 grudnia 2016r. przekroczył prędkość, niemalże dwukrotnie, co świadczy o lekceważącym stosunku do przepisów ruchu drogowego decydujących o bezpieczeństwie na drogach. Sąd miał również na uwadze, fakt, iż wykroczenia polegające na przekraczaniu prędkości są nagminne i często są powodem brzemiennej w skutkach zdarzeń drogowych. Sąd nie dostrzegł żadnych okoliczności łagodzących po stronie obwinionego.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu wymierzona obwinionemu kara grzywny jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu i stopnia jego zawinienia, tak ukształtowana wpłynie na obwinionego wychowawczo i zapobiegawczo oraz spełni swe zadania w zakresie prewencji ogólnej.

Wobec skazania obwiniony został obciążony kosztami postępowania i opłatą.